

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 620/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Opocznie z dnia 25 czerwca 2021 roku w sprawie II K 715/19			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie			

o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego		

	<p>w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu</p>	
#	<p>art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka</p>	
#	<p>art. 439 k.p.k.</p>	
#	<p>brak zarzutów</p>	
1.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
1.1.6. Dowody nieuwzględnione				

<p>przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 2.1..2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>		
<p>3.1.</p>	<p>- zarzut błędnych ustaleń faktycznych, który miał istotny wpływ na treść zapadłego orzeczenia polegający na dowolnej interpretacji dowodów i bezkrytycznym daniu wiary wyjaśnieniom oskarżonego M. Z., podczas gdy wyjaśnienia te ocenione zgodnie ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego prowadzą do wniosku, że oskarżony co najmniej dopuścił</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

	<p>się popełnienia przestępstwa pomocnictwa do art. 286 § 1 k.k.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Apelacja okazała się zasadna i w jej wyniku doszło do konieczności uchylecia zaskarżonego wyroku oraz przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.</p> <p>Sąd odwoławczy uznał, że skarżący mają rację, iż zebrany w sprawie materiał dowodowy nie uprawniał Sądu Rejonowego do wydania wyroku uniewinniającego.</p> <p>Analizując rozważania Sądu Rejonowego w zakresie oceny zebranych dowodów, podzielić należy zarzut prokuratora, który trafnie zarzucił Sądowi meriti dowolność w ocenie zebranych w sprawie dowodów. Ocena dowodów dokonana przez Sąd Rejonowy rzeczywiście budzi szereg wątpliwości</p>				

i narusza reguły określone w art. 4, 7 i 410 k.p.k. Miało to w efekcie przełożenie na dokonanie przez Sąd Rejonowy błędnych ustaleń faktycznych.

Ustalenia faktyczne bowiem tylko wtedy nie wykraczają poza ramy swobodnej oceny dowodów, gdy poczynione zostały na podstawie wszechstronnej analizy przeprowadzonych dowodów, których ocena nie wykazuje błędów natury faktycznej, czy logicznej oraz zgodna jest ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego.

Sąd odwoławczy zgadza się z twierdzeniami apelacji, iż Sąd I instancji błędnie uznał, jako wiarygodne, wyjaśnienia oskarżonego, pomimo ich sprzeczności z logiką i doświadczeniem życiowym, a także z innymi dowodami w sprawie. Zauważyć należy, iż oskarżony początkowo negował, aby posiadał konto bankowe w Banku (...). Twierdził, iż ktoś założył tam

rachunek bankowy, wykorzystując jego dane (k. 334). Gdy okazało się, iż jest to kłamstwo (zostało ponad wszelką wątpliwość ustalone, że podpis na umowie o założenie rachunku bankowego złożył osobiście oskarżony), zaczął on zasłaniać się niepamięcią i przyznał że „widocznie musiał zakładać to konto”. Nie wie jednak, po co je zakładał (k.580v). Takie wykrętne i nielogiczne tłumaczenia należy jako całkowicie niewiarygodne. Co więcej, oskarżony wprawdzie okoliczności założenia konta w Banku (...) – jak wyjaśnił – za bardzo sobie nie przypominał, to jednak kategorycznie był w stanie stwierdzić, że nikomu nie udostępniał danych tego konta. Jest to kolejny dysonans w wersji oskarżonego, a przede wszystkim jest to też kolejna nieprawda. Przecież sprawca przedmiotowych wyłudzeń znał numer

przedmiotowego
konta, czyli (...)
i miał do niego
dostęp. Numer tego
konta został
wskazany bowiem
przy zakładaniu
konta internetowego
w (...) Sp.
z o.o. Następnie
sprawca wyłudzeń
doładowań P.
dokonał wypłaty
środków
pieniężnych, które
finalnie znalazły
się właśnie na
koncie bankowym
(...), należącym
do oskarżonego.
Niewątpliwie nie
byłoby to możliwe,
gdyby ów
nieustalony sprawca
nie dysponował
danymi, numerem
(...) i loginem
tego konta. Zostały
mu więc one
udostępnione, a
jedyną osobą, która
mogła to uczynić, był
właściciel konta –
oskarżony M. Z..

Drugą kwestią, którą
zupełnie pominął w
swoich
rozważaniach Sąd
meriti jest
okoliczność, że
konto internetowe
w firmie (...) Sp.
z o.o., założyła
osoba posługująca
się danymi M.
Z., email (...)
zam. ul. (...),
PESEL (...). Podczas
rejestracji konta

osoba je zakładająca
posługiwała się
dowodem osobistym
M. Z. - (...).
Czy może być
to przypadek, że
zarówno konto
bukmacherskie, na
które wpłynęły
wyłudzone środki,
jak również konto
bankowe, na które
wpłynęły wygrane,
figurowały za
każdym razem na tę
samą osobę, czyli M.
Z.? Zdaniem Sądu
Okręgowego – nie.

Linia obrony
oskarżonego polega
na tym, że twierdzi
on, iż zagubił dowód
osobisty i musiał
go unieważnić, a
następnie wyrobić
sobie kolejny, co
zresztą – jak
przyznał – zdarzyło
mu się niejedną
raz. Trafną jest tu
jednak uwaga autora
apelacji, iż osobnik
zakładający wyżej
wskazane konto
internetowe, podał
też prawidłowy
adres zamieszkania
oskarżonego: ul.
(...), kod pocztowy
(...). Gdyby osoba
ta dysponowała
znalezionym
(skradzionym)
dowodem osobistym
oskarżonego, to nie
znałaby jego adresu
zamieszkania, gdyż
w dowodach
osobistych taka

informacja nie jest uwidoczniiona.

Wniosek z tego jest taki, że albo konto to zakładał osobiście sam oskarżony (w dniu 2 lipca 2018 roku przebywał na wolności), albo innej osobie podyktował potrzebne przy zakładaniu konta dane dotyczące jego miejsca zamieszkania.

Trzeba też mieć na uwadze, że w dniu 2 lipca 2018 roku, gdy zakładane było konto w spółce (...), oskarżony musiał być w posiadaniu własnego dowodu osobistego o numerze (...).

Z karty 224 wynika bowiem, że o utracie tego dowodu osobistego oskarżony zgłosił w dniu 18 lipca 2018 roku, a jak sam stwierdził (k. 430), zaginięcie dowodu osobistego zgłosił po dwóch tygodniach od jego zagubienia.

Z uwagi choćby na bogatą przeszłość kryminalną, trudno oskarżonego traktować jako osobę niedoświadczoną i naiwną, która nie wie jaki przestępczy użytek można zrobić z dowodu osobistego czyjejś osoby, czy też

konta bankowego, założonego na inną osobę. Nie mogą być mu także obce sposoby wyłudzenia „na odległość”, o czym świadczy fakt skazania (w sprawie II K 845/17 Sądu Rejonowego w Nowym Sączu) za liczne oszustwa, popełniane m.in. z wykorzystaniem internetu, które wymagały przecież nie tylko zaplanowania, sprytu, ale także i stosownej wiedzy.

Niewątpliwie przedmiotowa sprawa ma charakter poszlakowy, gdyż faktycznie, brak jest bezpośredniego dowodu, który mógłby wskazywać, iż to oskarżony był w zмовie z osobą, która wykonała telefony do pokrzywdzonych placówek, czy też udzielił jej pomocnictwa w rozumieniu art. 18 § 3 k.k. Nie oznacza to jednak, że zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwalał na przypisanie oskarżonemu tego rodzaju przestępstwa. Podnieść wszak trzeba, że ujawniony

w niniejszej sprawie zespół (łańcuch) poszlak, rozumianych jako udowodnione fakty uboczne, prowadzi w drodze logicznego rozumowania, do stwierdzenia jedynej możliwej do przyjęcia – z punktu widzenia zasad logiki i doświadczenia życiowego – wersji zdarzenia, z której wynika, że to oskarżony dopuścił się, co najmniej przestępstwa pomocnictwa do oszustwa. Ustalenia faktyczne nie zawsze wszak muszą bezpośrednio wynikać z konkretnych dowodów. Mogą one także wypływać z nieodpartej logiki sytuacji stwierdzonej konkretnymi dowodami, jeżeli owa sytuacja jest tego rodzaju, że stanowi oczywistą przesłankę, na której podstawie doświadczenie życiowe nasuwa jednoznaczny wniosek, iż dane okoliczności faktyczne istotnie wystąpiły.

Uniewinnienia oskarżonego nie może też w żadnym

stopniu przesądzać okoliczność, że wobec oskarżonego zapadały w innych postępowaniach wyroki uniewinniające. Faktem jest, że w innych postępowaniach zapadały wobec oskarżonego różne rozstrzygnięcia (zarówno uniewinnienia jak i skazania), jednakże w polskiej procedurze karnej obowiązuje zasada samodzielności jurysdykcyjnej (art. 8 § 1 k.p.k.), zgodnie z którą sąd karny rozstrzyga samodzielnie zagadnienia faktyczne i prawne oraz nie jest związany rozstrzygnięciem innego sądu lub organu.

Nie może być wreszcie mowy o ujemnej przesłance procesowej, w postaci powagi rzeczy osądzonej (Sąd Rejonowy powinien był zresztą w takiej sytuacji umorzyć postępowanie, czego przecież nie uczynił). Powoływanie się przez Sąd meriti w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku na

<p>wcześniejsze skazanie w sprawie II K 139/20 Sądu Rejonowego w Stalowej Woli jest chybione, gdyż sprawa ta dotyczyła zupełnie innych oszustw, natomiast z niniejszą sprawą łączy je jedynie osoba oskarżonego M. Z. i jego rachunku bankowego w M. (...).</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Związłe o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Z przyczyn podanych wyżej, Sąd odwoławczy nie mógł zgodzić się na utrzymanie w mocy wyroku uniewinniającego oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu. Natomiast zgodnie z treścią art. 454 § 1 k.p.k. sąd odwoławczy nie może skazać oskarżonego, który</p>			

<p>został uniewinniony w pierwszej instancji lub co do którego w pierwszej instancji umorzono postępowanie. Jedynym rozstrzygnięciem w takiej sytuacji mogło być tylko uchylene zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>4.1.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>5. ROZSTRZYGNĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		
<p>1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>5.1.1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>	
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>		

1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwięźle o powodach zmiany			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	

<p>Zwiąże o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia</p>			
<p>5.3.1.4.1.</p>	<p>całość wyroku</p>	<p># art. 454 § 1 k.p.k.</p>	
<p>Zwiąże o powodach uchylenia</p>			
<p>Sąd odwoławczy doszedł do przekonania, że w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, decyzja Sądu meriti, co do wydania wyroku uniewinniającego wobec oskarżonego, była chybiona. W konsekwencji zaskarżony wyrok należało uchylić i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Opocznie. Zachodzi tu bowiem sytuacja, o której mowa w art. 437 § 2 zdanie 2 k.p.k. w związku z art. 454 § 1 k.p.k.</p>			
<p>1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do</p>			

**dalszego
postępowania**

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd I instancji winien powtórzyć postępowanie dowodowe.

Przeprowadzając ponownie postępowanie dowodowe koniecznym będzie oczywiście bezpośrednio przesłuchanie oskarżonego. Co do pozostałych osobowych źródeł dowodowych, Sąd Rejonowy może rozważyć zastosowanie art. 442 § 2 k.p.k. i poprzestać na (odczytaniu) ujawnieniu protokołów zeznań świadków.

Pamiętać należy, że o ile - w świetle art. 442 § 3 k.p.k. - sąd, któremu przekazano sprawę do ponownego rozpoznania, jest związany zapatrywaniami prawnymi oraz wskazaniem, co do dalszego postępowania, wyrażonymi przez sąd wyższego rzędu, to zachowuje całkowitą autonomię w zakresie oceny

<p>dowodów, które weryfikuje w oparciu o własne przekonanie, zgodnie z zasadami określonymi w art. 7 k.p.k., a także – co jest oczywiste – ma pełną możliwość poczynienia własnych ustaleń faktycznych, wynikających z przeprowadzonych dowodów (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 października 2014 roku - V KK 144/14; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 2 lutego 2009 roku - II KK 224/08).</p>		
<p>1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>6. Koszty Procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>2</p>	<p>O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej oskarżonemu w postępowaniu odwoławczym przez</p>	

	<p>obrońcę ustanowionego z urzędu, orzeczono na podstawie § 2 i 4 ust 1 - 3 oraz § 17 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tj. z dnia 30 listopada 2018 roku Dz.U. z 2019 r. poz. 18).</p>	
7. PODPIS		

1.11. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	prokurator	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Całość wyroku	
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść	# w całości	

# na niekorzyść			
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia,		

	jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana